

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 28.07.2003
KOM(2003) 446 endelig

2003/0170 (CNS)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

om ændring af direktiv 77/799/EØF om gensidig bistand mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder inden for området direkte og indirekte skatter

(forelagt af Kommissionen)

BEGRUNDELSE

1. INDLEDNING

Direktivet om gensidig bistand er fra 1977. Det indeholder regler, som medlemsstaternes kompetente myndigheder skal følge i forbindelse med gensidig bistand og udveksling af oplysninger med henblik på en mere effektiv håndhævelse af deres skattelove.

Der var behov for et sådant instrument, fordi der forelå en stadig større risiko for, at skattesvig og skatteunddragelser, der rakte ud over medlemsstaternes grænser, ville føre til budgetmæssige tab og til krænkelse af princippet om skattemæssig retfærdighed, hvilket kunne give anledning til fordrejninger af kapitalbevægelserne og konkurrencevilkårene, hvorved det fælles (nu det indre) marked ville blive påvirket i negativ retning.

Skønt de fleste medlemsstater havde forhandlet bilaterale traktater på plads med andre medlemsstater, blev disse traktater ikke betragtet som tilstrækkelige i bestræbelserne på at bekæmpe nye former for skattesvig og skatteunddragelse, som ofte var af multinational karakter. Der var derfor behov for at styrke samarbejdet mellem medlemsstaternes skattemyndigheder med et system af fælles principper og regler.

Direktivet indeholder bestemmelser om tre former for udveksling af oplysninger, nemlig udveksling af oplysninger efter anmodning, automatisk udveksling af oplysninger samt uopfordret udveksling af oplysninger. Det indeholder også garantier om tavshedspligt, så det sikres, at alle oplysninger, der udveksles, behandles på en sådan måde, at respekten for og hensynet til skatteydernes rettigheder tilgodeses. Hvad udveksling af oplysninger angår, gælder der endvidere visse begrænsninger, så det sikres, at der bliver tale om gensidighed med hensyn til, hvilke former for oplysninger der udveksles. Det er ikke muligt for en medlemsstat at anmode om oplysninger fra en anden medlemsstat, hvis den medlemsstat, der fremsætter anmodningen i henhold til egen lovgivning eller administrativ praksis, er forhindret i at tilvejebringe sådanne oplysninger.

Direktivet giver også mulighed for, at medlemsstaterne og Kommissionen kan samarbejde med henblik på at foretage løbende undersøgelser af, om samarbejdsprocedurerne fungerer i praksis, så Kommissionen kan foreslå nye fællesskabsregler med henblik på at sikre nødvendige forbedringer.

Da direktivet blev vedtaget, vedrørte det kun direkte beskatning. I tidens løb har situationen ændret sig, idet først merværdiafgiften og senere punktafgifter er blevet omfattet af direktivet. Senere har Kommissionen fremsat et forslag [KOM(2001) 294 endelig], så der etableres et separat instrument til brug i forbindelse med merværdiafgiften, og der vil blive fremsat et andet forslag om et instrument udelukkende til brug i forbindelse med punktafgifter. Direktivet har været i kraft i et kvart århundrede og blev udarbejdet til brug under betingelser, der i betydelig grad adskiller sig fra situationen på området i dag. Det er derfor en god anledning til at gennemgå det oprindelige direktiv med henblik på en modernisering og - selv om man må erkende, at der er betydelige forskelle mellem de forskellige former for skatter - i højere grad bringe dets bestemmelser i overensstemmelse med ordningerne for administrativt samarbejde og gensidig bistand i forbindelse med indirekte skatter.

2. AD HOC-ARBEJDSGRUPPEN VEDRØRENDE SKATTESVIG

I september 1999 nedsatte COREPER (De Faste Repræsentanternes Komité) en arbejdsgruppe bestående af højtstående skatteembedsmænd med ansvar for skattekontrol udpeget af medlemsstaterne samt en repræsentant for Kommissionen. Repræsentanten for den medlemsstat, der havde formandskabet i Rådet, var formand for arbejdsgruppen, som pr. 30. maj 2000 skulle fremlægge en rapport til COREPER med henblik på fremlæggelse for Rådet (ØKOFIN). Ad hoc-arbejdsgruppens opgaver bestod i at:

- vurdere situationen vedrørende skattesvig på daværende tidspunkt
- undersøge mulige svagheder i eksisterende fællesskabsregler og kontrolsystemer
- undersøge effektiviteten af eksisterende administrative samarbejdsordninger i forbindelse med skatteunddragelse og skattesvig både hvad angår direkte og indirekte beskatning samt at
- undersøge muligheden for at effektivisere det administrative samarbejde inden for disse områder og fremlægge forslag til nye hensigtsmæssige ordninger eller foranstaltninger. Arbejdsgruppen skulle se på alt arbejde, der var eller blev udført i lignende organer.

Arbejdsgruppen fremlagde sin rapport rettidigt (rådsdokument 8668/00 FISC 67 CRIMORG 83). Rapporten indeholdt en lang række henstillinger. Visse af disse henstillinger vedrørte de eksisterende regler for administrativt samarbejde og gensidig bistand, hvor medlemsstaterne allerede har mulighed for at indføre ændringer af organisatorisk art uden ny lovgivning.

Rapporten indeholdt imidlertid også henstillinger om ændringer i både fællesskabsretten og de nationale lovgivninger. I rapporten blev der peget på, at det eksisterende direktiv måtte forbedres med henblik på at afhjælpe visse svagheder, som rapportens forfattere havde identificeret.

Efter at ØKOFIN havde noteret sig rapportens indhold, begyndte Kommissionen at overveje, på hvilke måder ad hoc-arbejdsgruppens henstillinger kunne omsættes i handling hvad direkte beskatning angår. Kommissionen indledte derfor drøftelser inden for rammerne af en arbejdsgruppe bestående af eksperter fra medlemsstaterne under ledelse af Kommissionen. Der blev på tre separate møder afholdt drøftelser i dette forum med henblik på at udarbejde et kompromis.

3. OVERSIGT OVER DE FORESLÅEDE ÆNDRINGER TIL DE EKSISTERENDE ARTIKLER OG DE NYE BESTEMMELSER BASERET PÅ DE SPANSKE FORSLAG

1. *Artikel 1.* Denne artikel omhandler de foreslåede ændringer til de eksisterende artikler i det nuværende direktiv.
2. Den første af de foreslåede ændringer vedrører direktivets artikel 2, der omhandler udveksling af oplysninger efter anmodning. I artikel 2, stk. 2, anerkendes det, at en medlemsstats kompetente myndigheder ofte er nødt til at foretage undersøgelser med henblik på at tilvejebringe de oplysninger, der er nødvendige for at svare på en anmodning fra en anden medlemsstats kompetente myndighed.

3. En række medlemsstaters nationale lovgivninger indeholder bestemmelser, der kræver, at myndighederne skal informere en skatteyder, når de modtager en anmodning om bistand fra en anden medlemsstat. Ad hoc-gruppen mente, at dette er en svaghed i de eksisterende procedurer, fordi den medlemsstat, der har fremsat anmodningen, på grund af denne regel ofte får mindre gavn af de oplysninger, den efterfølgende kommer i besiddelse af, foruden at det forsinker tilvejebringelsen af oplysninger. Forsinkelser af den slags kan underminere efterforskningsprocessen og er udelukkende til skatteunddragerens fordel.
4. Der eksisterer ikke et sådant krav i de tilfælde, hvor de pågældende medlemsstater gennemfører undersøgelser på egne vegne. Resultatet af disse forskellige procedurer er, at det tager betydeligt længere tid at tilvejebringe oplysninger på vegne af en anden medlemsstat end på landets egne vegne. Sådanne forsinkelser er skadelige både for den medlemsstat, der bestræber sig på at håndhæve sin skattelovgivning, og for EU's overordnede interesser, fordi også det indre marked påvirkes negativt.
5. Forslaget går ud på, at direktivet ændres, således at enhver anmodning om oplysninger behandles i overensstemmelse med den lovgivning og praksis, der er gældende i den medlemsstat, hvis myndigheder tilvejebringer oplysningerne. Ordlyden af den foreslåede ændring er identisk med teksten i artikel 5, stk. 3, i forslaget vedrørende moms¹.
6. En anden svaghed i det nuværende direktiv, som ad hoc-gruppen pegede på, er den nuværende artikel 7, stk. 1. I øjeblikket kan oplysninger kun udleveres, hvis den kompetente myndighed i den medlemsstat, der afgav dem, ikke gør indsigelse. Ad hoc-gruppen pegede på, at den nuværende tekst er tvetydig. Visse medlemsstater mener, at det er nødvendigt at opnå udtrykkelig tilladelse fra den kompetente myndighed, der afgiver oplysningerne, før disse kan bruges i forbindelse med retsforfølgning. Andre medlemsstater mener derimod, at man kan gå ud fra, at der er tale om stiltiende accept, hvis der ikke er gjort indsigelser. Formålet med den nye ordlyd er at undgå enhver form for forsinkelse, idet der ikke længere vil være grundlag for at suspendere retssager, indtil omstændighederne omkring en sag er afklaret, i de medlemsstater, som mener, at en udtrykkelig tilladelse er nødvendig. Med en sådan ordning ville der på intet tidspunkt herske tvivl om sagsforløbet.
7. Fra visse sider blev det fremført, at den nuværende ordlyd i artikel 8, stk. 1, gav mulighed for flere forskellige fortolkninger. Kommissionen ønsker at benytte sig af den foreliggende lejlighed til at revidere teksten med henblik på at fjerne enhver tvetydighed. Under drøftelserne i ekspertarbejdsgruppen accepterede medlemsstaterne Kommissionens fortolkning, der går ud på, at den nuværende ordlyd ikke giver en medlemsstat mulighed for at afslå at tilvejebringe og udveksle oplysninger under påskud af, at de pågældende oplysninger ikke er påkrævede i forbindelse med dens egne indenlandske skatteordninger. Den kan kun afslå at tilvejebringe og udveksle oplysninger, som den heller ikke har ret til at tilvejebringe eller anvende til eget brug. Omformuleringen har til formål at sikre, at anvendelsen af denne regel ikke længere er åben for fortolkning, men nu er fastlagt i utvetydige vendinger.

---

¹ KOM(2001) 294 endelig.

8. Ordlyden "den stat, oplysningerne er bestemt for" i den nuværende artikel 8, stk. 3, var også uklar. Henvises der til den medlemsstat, som var blevet anmodet om oplysninger, eller henvises der til den medlemsstat, der har anmodet om oplysninger? Kommissionen mener, at der kun kan være tale om den stat, der har fremsat anmodningen. Medlemsstaterne enedes om, at dette var den korrekte fortolkning, og den foreslåede ændring har til formål at fjerne enhver tvetydighed.
9. Forslaget til det nye direktiv indeholder også nye elementer, som afspejler forslag, der er blevet fremsat på møder i ekspertarbejdsgruppen. De har til formål i højere grad at tilpasse bestemmelserne om direkte beskatning med de bestemmelser, der er under gennemførelse hvad angår indirekte beskatning.
10. Den foreslåede nye artikel 8a fastlægger den procedure, der skal anvendes, når en skattepligtig skal underrettes om instrumenter eller beslutninger truffet af de administrative myndigheder i den medlemsstat, hvor afgiftstilsvaret opstår.
11. En sådan meddelelsespligt eksisterer ikke i alle medlemsstater. Det ville imidlertid være yderst nyttigt for de medlemsstater, der opererer med en meddelelsespligt, hvis procedurerne kunne gennemføres på deres vegne af en anden medlemsstats kompetente myndighed. Hvis der i den anden medlemsstat ikke eksisterer en sådan meddelelsespligt i forbindelse med fuldbyrdelse og inddrivelse af skattegæld i den nationale lovgivning, er det sandsynligt, at tjenestemænd i dette lands skattevæsen ikke gør sig klart, hvilken betydning meddelelsespligten har for den stat, der fremsætter anmodningen. Den foreslåede ændring af direktivet vil understrege betydningen af sådanne procedurer og lette aktioner senere i forløbet vedrørende gensidig bistand i forbindelse med inddrivelse af fordringer under direktivet.
12. Den foreslåede nye artikel 8b omhandler samtidig kontrol med skattepligtige, der opererer i to eller flere medlemsstater. Samtidig kontrol betragtes som en af de mest effektive måder, de kompetente myndigheder kan udveksle oplysninger på. Ad hoc-gruppen havde kraftigt opfordret til, at man begyndte at beskæftige sig med problematikken omkring over- og underfakturering i forbindelse med transaktioner, der udføres mellem beslægtede enheder i grænseoverskridende situationer (interne afregningspriser), gennem øget udveksling af oplysninger. Den foreslog, at synkroniserede inspektioner kunne være en måde at øge samarbejdet mellem skattemyndigheder på. Ændringen i direktivet vil gøre det muligt at gennemføre sådanne former for kontrol, men kun i tilfælde, hvor de kompetente myndigheder indvilger i at deltage.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

om ændring af direktiv 77/799/EØF om gensidig bistand mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder inden for området direkte og indirekte skatter

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 95,

under henvisning til forslag fra Kommissionen²,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg³,

og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I direktiv 77/799/EØF af 19. december 1977 om gensidig bistand mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder inden for området direkte og indirekte skatter⁴ fastlægges de grundlæggende regler for administrativt samarbejde og udveksling af oplysninger mellem medlemsstater med henblik på at afsløre og forhindre skatteunddragelse og skattesvig. Det er afgørende, at disse regler forbedres, udbygges og moderniseres.
- (2) Når en medlemsstat foretager undersøgelser med henblik på at tilvejebringe de oplysninger, der er nødvendige for at imødekomme en anmodning om oplysninger, bør den betragtes, som om den handlede på egne vegne; på den måde vil man kun have brug for et sæt regler for tilvejebringelse af oplysninger, uanset hvor skatteyderen befinder sig, og undersøgelsen vil ikke blive undergravet af forsinkelser.
- (3) Hvis bekæmpelsen af skattesvig skal være effektiv, er det ikke hensigtsmæssigt, at en medlemsstat, som har fået oplysninger af en anden medlemsstat, er nødsaget til at anmode om tilladelse til at gøre brug heraf i retten eller i forbindelse med andre procedurer.
- (4) Det skal gøres klart, at en medlemsstat på ingen måde har pligt til at foretage undersøgelser for at få de oplysninger, der er nødvendige for at imødekomme en anmodning om bistand, hvis enten dens lovgivning eller administrative praksis ikke tillader medlemsstatens kompetente myndighed at foretage undersøgelser eller indsamle sådanne oplysninger.

---

² EFT C [...] af [...], s. [...].

³ EFT C [...] af [...], s. [...].

⁴ EFT L 336 af 27.12.1997, s. 15.

- (5) Det bør være muligt for den kompetente myndighed i en medlemsstat at afslå at tilvejebringe oplysninger eller yde bistand, hvis den medlemsstat, der fremsætter anmodningen, ikke selv kan tilvejebringe den samme slags oplysninger, hvad enten det beror på faktiske eller retlige grunde.
- (6) Der er i nogle medlemsstater lovkrav om, at en skatteyder skal informeres om beslutninger og instrumenter, der vedrører hans skattepligt, og om de vanskeligheder, som skattemyndighederne kan få, hvis skatteyderen er flyttet til en anden medlemsstat, og det er derfor ønskeligt, at myndighederne i sådanne tilfælde kan anmode de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvortil skatteyderen er flyttet, om bistand.
- (7) Da virksomheder ofte er organiseret sådan, at de har etableret indbyrdes afhængige og beslægtede enheder i flere forskellige medlemsstater, og disse enheder handler med hinanden, er det ofte nødvendigt at kunne fastslå, om der har været tale om priser på almindelige markedsvilkår for at afgøre, om en eller flere medlemsstater ville kunne lide et skatteindtægtstab. Det bør derfor være muligt, at to eller flere medlemsstater kan gennemføre samtidig kontrol i forbindelse med sådanne virksomheder med henblik på udveksling af oplysninger, således at der kan foretages en korrekt vurdering af afgiftstilsvaret for hver enkelt beslægtet enhed.
- (8) Direktiv 77/799/EØF bør ændres i overensstemmelse hermed -

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

I direktiv 77/799/EØF foretages følgende ændringer:

- (1) I artikel 2, stk. 2, indsættes følgende afsnit:

“For at tilvejebringe de ønskede oplysninger forholder den myndighed, til hvilken ansøgningen er rettet, eller den administrative myndighed, som førstnævnte forelægger sagen for, sig på samme måde, som hvis den handlede på egne vegne eller efter anmodning fra en anden myndighed i sin egen medlemsstat.”

- (2) I artikel 7, stk. 1, andet afsnit, andet led, affattes andet semikolon således:

“ disse oplysninger kan dog refereres under åbne retsmøder eller i domme, såfremt den kompetente myndighed i den medlemsstat, der afgiver oplysningerne, ikke modsætter sig dette på det tidspunkt, hvor den først udleverer oplysningerne;”

- (3) Artikel 8 ændres således:

- a) Stk. 1 affattes således:

“Dette direktiv forpligter ikke en medlemsstat, som er blev anmodet om oplysninger, til at foretage undersøgelser eller videregive oplysninger, hvis det ville være i strid med den retlige eller administrative praksis for den kompetente myndighed i den pågældende stat at foretage sådanne undersøgelser eller indhente de efterspurgte oplysninger.”

b) Stk. 3 affattes således:

“En medlemsstats kompetente myndighed kan afslå at videregive oplysninger, hvis den medlemsstat, der fremsætter anmodningen, af retlige eller faktiske grunde ikke er i stand til at stille samme type oplysninger til rådighed.”

(4) Følgende artikel 8a og 8b indsættes:

“Artikel 8a

Meddelelse

1. Efter anmodning fra den kompetente myndighed i en medlemsstat meddeler den kompetente myndighed i en anden medlemsstat overensstemmelse med reglerne for meddelelse af lignende instrumenter i den medlemsstat, hvor den er etableret, adressaten om alle instrumenter og beslutninger fra de administrative myndigheder i den medlemsstat, hvori den myndighed, der fremsætter anmodningen, er etableret, og som vedrører anvendelsen i dette område af lovgivningen om direkte skatter.
2. I anmodninger om meddelelse skal det være angivet, hvad der er genstand for det instrument eller den beslutning, der skal meddeles, adressatens navn og adresse og enhver anden oplysning, der kan bidrage til at identificere adressaten.
3. Den myndighed, anmodningen rettes til, informerer straks den myndighed, der har fremsat anmodningen, om sit svar på meddelelsesanmodningen og oplyser navnlig datoen for, hvornår adressaten blev informeret om beslutningen eller instrumentet.

Artikel 8b

Samtidig kontrol

1. Hvis en eller flere skattepligtige personer er i en skattemæssig situation af fælles eller komplementær interesse for to eller flere medlemsstater, foretager disse medlemsstater samtidig kontrol med henblik på at udveksle de således tilvejebragte oplysninger.

Der foretages samtidig kontrol, hvis det forekommer mere effektivt end en kontrol gennemført af én medlemsstat alene.

2. Den enkelte medlemsstats kompetente myndighed identificerer på uafhængig vis de skattepligtige personer, den ønsker at gøre til genstand for samtidig kontrol. Den underretter de respektive kompetente myndigheder i de øvrige medlemsstater, der berøres af sager, som efter dens opfattelse bør gøres til genstand for samtidig kontrol. Den skal så vidt muligt begrunde sit valg ved at videregive de oplysninger, der førte til beslutningen. Den anfører, hvornår en sådan kontrol bør foretages.
3. Den kompetente myndighed i hver af de berørte medlemsstater beslutter, om den ønsker at deltage i den samtidige kontrol. Ved modtagelsen af et forslag om samtidig kontrol meddeler den kompetente myndighed den anden myndighed, om den accepterer eller afslår at deltage i kontrollen.

4. De kompetente myndigheder i de berørte medlemsstater udpeger en repræsentant med ansvar for overvågning og koordinering af kontrollen.”

Artikel 2

Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest den [...] de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme dette direktiv. De meddeler straks Kommissionen teksten til disse bestemmelser samt en sammenligningstabel mellem disse love og bestemmelser og dette direktiv.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

Artikel 3

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 4

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...]

På Europa-Parlamentets vegne
[...]
Formand

På Rådets vegne
[...]
Formand

BILAG

KONSEKVENSANALYSE

FORSLAGETS KONSEKVENSER FOR ERHVERVSLIVET MED SÆRLIG FOKUS PÅ SMV'ER (SMÅ OG MELLEMLISTORE VIRKSOMHEDER)

Forslagets titel: Rådets direktiv om ændring af direktiv 77/799/EØF om gensidig bistand mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder inden for området direkte skatter

Dokumentets referencenummer: [...]

Forslaget

Forskellige former for skattesvig og skatteunddragelse over medlemsstaternes nationale grænser fører til budgetmæssige tab og krænker princippet om skattemæssig retfærdighed, hvilket igen fører til forvrejning af kapitalbevægelser og konkurrencevilkår og påvirker det indre marked i negativ retning. Fællesskabet har derfor en stærk interesse i, at medlemsstaterne er i stand til at håndhæve deres skattelovgivninger effektivt. Den grænseoverskridende karakter, som disse forskellige former for ulovlig praksis antager, betyder, at nationale foranstaltninger ikke er tilstrækkelige til at løse problemet. Det er derfor nødvendigt for medlemsstaterne at kunne samarbejde og yde hinanden gensidig bistand.

Formålet med forslaget er at ændre forskellige bestemmelser i direktivet med henblik på at tydeliggøre formuleringerne samt forkorte visse af de procedurer, der skal følges, når en medlemsstat har behov for bistand. Forslaget indeholder også visse nye elementer. Et af disse vedrører notificering af en skattepligtig i en medlemsstat, som den skattepligtige har taget ophold i, af instrumenter eller beslutninger med oprindelse i en anden medlemsstat. Et andet element er en bestemmelse, der gør det muligt for medlemsstater at gennemføre samtidige kontroller af virksomheder, der opererer i flere forskellige lande. Direktivet vedrører kun direkte beskatning, idet der er vedtaget en separat retsakt vedrørende moms, og der vil blive vedtaget en tredje for punktafgifter. Det er vigtigt at sikre, at der er overensstemmelse mellem disse, selv om direkte beskatning udelukkende henhører under medlemsstaternes kompetence.

Konsekvenserne for erhvervslivet

Hvem berøres af forslaget?

Forslaget har til formål at effektivisere bestemmelserne i det nuværende direktiv, i hvilket der er fastlagt de regler, medlemsstaternes kompetente skattemyndigheder følger, når de samarbejder med henblik på at imødegå skattesvig og skatteunddragelse. Behovet for at modernisere direktivet blev understreget i en rapport⁵, der blev offentliggjort i maj 2000, og som var udarbejdet af Rådets *ad hoc-gruppe* om skattesvig. De eneste organer, der bliver berørt, er de myndigheder i medlemsstaterne, der beskæftiger sig med direkte beskatning.

Hvad skal erhvervslivet gøre med henblik på at overholde forslagets bestemmelser?

Erhvervslivet vil ikke blive berørt af forslaget, da dette ikke pålægger erhvervslivet nogen ekstra byrder. Erhvervslivet skal altså ikke foretage sig noget med henblik på at overholde forslagets bestemmelser.

---

⁵ Rådsdokument 8668/00 FISC 67 CRIMORG 83

Hvilke økonomiske virkninger er det sandsynligt, at forslaget får?

Formålet er at sikre øget overholdelse af beskatningsbestemmelserne og medvirke til at sikre skattemæssig retfærdighed, hvilket vil medvirke til at fjerne fordrejningerne i det indre marked. Der skulle ikke blive nogen direkte indvirkning hvad angår beskæftigelsen, oprettelse af nye virksomheder eller erhvervslivets konkurrenceevne generelt.

Indeholder forslaget foranstaltninger, der tager højde for SMV'ernes særlige situation (lempeligere eller særlige krav osv.)?

Som konsekvens af ovenstående er der intet i forslaget, der tager højde for SMV'ernes særlige situation.

Høringer

Nævn de organisationer, der er blevet hørt om forslaget, og giv et resumé af deres hovedsynspunkter.

Der har ikke været høringer med organisationer ud over medlemsstaternes nationale skattemyndigheder. Forslagets indhold blev drøftet inden for rammerne af en kommissionsledet arbejdsgruppe, der bestod af eksperter fra medlemsstaterne. Der blev på tre separate møder afholdt drøftelser i dette forum med henblik på at udarbejde et kompromis. Forslaget vedrører de områder, der kunne opnå konsensus omkring.